

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαι-
τέραν συμφωνίαν.

Διτήσεις ἀπευθυντέαι :
Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστόλιον.

Συγτάκτης

Π. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . . Δραχ. 10.

Ἄλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

ΓΕΝΟΥ ΑΜΕΙΔΙΚΤΟΣ

Μία σχεδὸν διέρρευθεν δεκαετία ἀπὸ τὸ μαῦρον ἔτος 1897 ἕως μὲ τὸ ἀπαίτιον ἔτος 1906 — Τὸ 1897 ὑπῆρξεν σκληρὸν, τὸ 1906 ἤρχισεν ἀνηλεές — Ἐκεῖνο μὲν ἔφερε τὴν προδοσίαν ἐκ τῶν καταχθονίων γραφείων τῶν Βασιλέων! . . . καὶ Αὐτοκρατόρων, τοῦτο δὲ ἔφερε ταύτην ἐκ τῶν ἐπαισχύντων ἐδωλίων εἰς τὰ ὁποῖα, κακῇ συμπτώσει, κἀθηνται οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, Ἑλληνες τὴν καταγωγὴν καὶ προδότες τὸ φρόνημα.

Τότε οἱ ἰσχυροὶ τοῦ Κόσμου καὶ τῆς Ἑλλάδος! ὕφαιναν ἕνα πενθιμώτατον πέπλον μὲ τὸν ὅποιον περιεκάλυψαν τὸ ὄρατον καὶ ἄσπιλον, ἕως τότε, μέτωπον τῆς μητρὸς τῶν ἀθανάτων ἀφοῦ ἐφρόντισαν νὰ πλέξωσιν ἰσχυρὸν καὶ ἀραγὲς δίκτυον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐδέσμευσαν Μητέρα καὶ τέκνα καθ' ἣν στιγμὴν συνῆρχοντο εἰς ἕνα γκαλισμὸν καὶ ἄγιον ἀσπασμὸν ὑποσχόμενοι ἀμοιβαίαν συνδρομὴν καὶ αὐταπαύρησιν ὑπὲρ τῶν ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων τῆς ἀνθρωπότητος, ἤτοι τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀδελφότητος.

Τώρα δὲ τὸν μαῦρον καὶ πένθιμον πέπλον ὕφαιναν Ἑλληνες! καὶ Ἑλληνες ἐκλεκτοὶ τοῦ Λαοῦ.

Τότε ὁ τρομερὸς Ἡραϊστος ὅστις κατεσκεύατε τὸ μυστηριώδες δίκτυον διὰ τοῦ ὁποίου περιπλέχθησαν καὶ κατεξτετρίσθησαν αἱ σᾶρκαί καὶ ἡ ψυχὴ Ἑλλήνων καὶ Ἑλλάδος, ἦτο ξένος καὶ ἀλλοδαπὸς, ἐχθρὸς ἐκ καταγωγῆς, ἐχθρὸς ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ἀξιώματος· ὠνομάζετο Διπλωματία, Σουλτᾶνος, Τσᾶρος, Κάιζερ καὶ Γ. — Νῦν ὅμως ὁ καταραμένος οὗτος Ἡραϊστος εἶνε Ἕλληρ, εἶνε Τέκνον γνήσιον τῆς μεγάλης Μητρὸς τῆς Ἀρετῆς, εἶνε ὁ ἐκλεκτὸς υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς, ὠνομάζεται — Βουλῆ — Ράλλης — Μαυρομιχάλης — Καλλιφρονᾶς — Βουδούρης — Καραπάνος — Ἕλληγες — ἀξιοματικοί.

Τότε ἡ Ἑλλὰς ἤκουσεν εἰς τὸ στήθος τῆς τὴν πόδα τῶν ἀξιοματικῶν τῆς Βαρβάρου Τουρκίας καὶ ἠσθάνθη τοὺς κολάρους τῶν ἐχθρῶν Διπλωματῶν καὶ Βασιλέων, νῦν ἀκούη ποδοπατοῦντας τὴν ψυχὴν τῆς καὶ ἀποκόπτοντας τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τῆς τοὺς ἰδίους τῆς ἀξιοματικούς καὶ τοὺς ἰδίους τῆς Διπλωμάτας.

Τότε οἱ Ἕλληνες καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς ἠσθάνθησαν εἰσερχομένην εἰς τὸ στήθος τῶν τὴν μάχαιραν τῶν βαρβάρων καὶ τῶν τυράννων, νῦν ἀκούει εἰσερχομένην εἰς τὴν καρδίαν τῆς τὴν μάχαιραν τῶν υἱῶν καὶ ὑπερασπιστῶν τῆς :

ὦ Ἑλλὰς!

Τίς λοιπὸν ἔδύνατο νὰ πιστεύσῃ ὅτι θὰ εὕρισκοντο Ἕλληνες ἀξιοματικοὶ νὰ ἀπειλήσουν τὸ μεγλεῖον Σου καὶ τὴν ζωὴν Σου διὰ μίαν μικρὰν προσωρινὴν ἐξουσίαν ;

Τίς ἦτο δυνατόν ποτὲ νὰ πιστεύσῃ ὅτι θὰ εὕρισκοντο Διπλωμάται, Ὑπουργοί, Ἀρχηγοί, νὰ θέσωσι ἐκ ποδῶν τὴν Σὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν Σὴν, ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης, θέσιν χάριν τῆς προσωρινῆς καὶ ἀνωφελοῦς (ὡς κατήνησεν) ἀρχῆς :

Δυστυχισμένη μας Μάνα!

Ἐγέννησας λοιπὸν τέκνα τὰ ὁποῖα περιέβαλλες μὲ τὴν ὀνομαστήν Σου σπάθην καὶ μὲ τὴν πολῦτιμον ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην ἵνα ἀνάνδρως καὶ προδοτικῶς φερόμενα λησμονήσωσι τὴν πρὸς Σὲ ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην καὶ θυσίαν καὶ ἀντ' αὐτῶν Σὲ ποτίσωσι μὲ δειδὸς καὶ αἰωνίας πικρίας :

Καὶ ἰδοὺ χθὲς ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἠλπίζες ἵνα, περιβαλλόμενοι μὲ πενιχρὰ ἐνδύματα καὶ ὀπλιζόμενοι μὲ ἀξίνην, ὡς ὁ πανένδοξος Κόδρος, προσφέρωσιν ἑαυτοὺς ὡς θυσίαν ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ τῆς εὐτυχίας Σου, ἰδοὺ αὐτοὶ οὗτοι ὀργιάζοντες, ἐντὸς τῆς Βουλῆς καὶ ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων καὶ τῆς χαμερποῦς φιλαρχίας τῶν, ἀπειλοῦσι, θανάτῳ, ἔσους θὰ ἐτόλμων νὰ εἴπωσι τὰς μεγάλας ἐννοίας :

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΛΕΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.55.44.0014.Υ10043

— Ἕλληνας Ἀξιωματικοί!

« Ἡ σπάθη εἶνε προωρισμένη ἵνα λάμπη εἰς τὰ στρατόπεδα καὶ εἰς τὰς μάχας—Αἱ λευκογάλαζαι γραμμαί, αἱ προοιωνίζουσαι μέγαλον τὸν ὠραῖον οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος, εἰσὶν προωρισμένα διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ στρατιωτικοῦ μένουσ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου.

— Ἕλληνας ἀξιωματικοί!

Ἐκπίπτει ὁ Ἦρωσ προσφέρων δάφνην εἰς τὴν πόρνην, καὶ ἐκπίπτει ὁ Ἕλλην ἀξιωματικὸς προσφέρων δάφνην εἰς τὴν Πολιτικὴν!

Ἕλληνας Ἀξιωματικοί;

— Αἰσχρὸς εἶνε νὰ λησμονῆτε ὅτι ἡ δόξα δὲν ἐμπερικλείεται εἰς τὸ Χαρτοφυλάκιον τοῦ Ἰπουργοῦ καὶ εἰς τὸν τίτλον τοῦ Βουλευτοῦ!

Ἡ δόξα Σας εὐρίσκεται εἰς τὸ πεδίον ὅπου διδάσκοντες καὶ ἐκγυμνάζοντες τοὺς Ἕλληνας θὰ καταστήσητε δυνατὸν εἰς τὸ μέλλον νὰ στολισθῇ τὸ μέτωπον τῆς Μεγάλης Μητρὸς μετὰ τὸν στέφανον τῆς αὐταπαρνήτειος καὶ τῆς δόξης.

Ἐκεῖ λοιπὸν! ἐκεῖ ὑπάγετε:

Μακρὰν ἀπὸ τοῦς Διπλωμάτας, ἀπὸ τοῦς ψεύστας, ἀπὸ τοῦς δειλοὺς πολιτικούς!

Μακρὰν ἀπὸ τοῦς διυλύζοντας τὰς ῥητὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος καὶ καταπίνοντας Ἑλλάδα, Ἑλληνας καὶ Συνταγματικούς, Ἐλευθερίας!

Σεῖς δὲ Διπλωμάται πονηροί, Διπλωμάται Λαοπλᾶνοι οἱ προδίδοντες καὶ Πατριδὰ καὶ Σύνταγμα καὶ Λαὸν καὶ ἀνθρωπισμὸν χάριν τοῦ κόμματος καὶ τῆς μεγαλομανίας Σας ἐμμείνατε ἐντὸς τοῦ κολασμένου Κοινοβουλίου τὸ ὅποιον ἐμίνατε ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν ἵνα ἐὰν ὑπάρχη δίκης ὀφθαλμὸς (Λαὸς) εὖρη ἡμέραν τινα εὐκαιρίαν νὰ Σᾶς ἀνατρέψῃ ὅλους μαζί καὶ νὰ ἐμβάψῃ τὰς χεῖράς του εἰς τὸ ἀτιμον αἷμα Σας, ἐπὶ δὲ τῶν ἐρειπίων τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἐκείνου κτιρίου ἐγείρει τύμβον εἰς τὸν ὅποιον μετὰ μεγάλα γράμματα ν' ἀναγράψῃ

— « Ἐνθάδε κεῖνται οἱ ἐχθροὶ τῆς Πατρίδος ».

Τότε δὲ ἀναμφισβητήτως θὰ ἐκδοθῇ ἐφημερίς ὀνομαζομένη « Ἄλι » πλὴν ὁ συντάκτης ταύτης θὰ ἦναι τότε ὁ Λαὸς καὶ ὄχι ὁ πολυπρόσωπος καὶ δουλόφρων Ράλλης, τὸ δὲ κύριον ἄρθρον ὅπρι ἔχει νὰ ἴδῃ τότε ἡ μεταγενεστέρᾳ γενεὰ θὰ ἐπιγραφῇ « Τὰ αἷμα ἔτη 1897 καὶ 1906 ». Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου ἡ Ἑλλάς ἐπροδίδετο ὑπὸ τῶν Τυράννων καὶ Κατακτητῶν, κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ δευτέρου ἡ Ἑλλάς ἠτιμάζετο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων Βουλευτῶν καὶ Πολιτικῶν.

Λαὲ τὸ 1897 ὑπῆρξεν σκληρόν!

Τὸ 1906 ἤρχισεν ἀνηλεές.

Λαὲ! ἵνα μὴ οἱ ἀπόγονοί Σου εὕρωσι τὴν ἱστορίαν τοῦ μέλλοντος μετὰ σειρὰν ἀτίμων, ὡς τὰ ἀνωτέρω διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐτῶν, ἀνάγκη ἀταραίτητος νὰ φανῆς νῦν ἀνένδοτος

Γενοῦ Ἀμείλικτος!

Μεταφέρομεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ « Χρόνου » τῆς 14ης τρέχοντος ε. ε.

Ἡ ΑΓΓΛΙΚΗ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ.

Τὸ ἀνάκτορον τοῦ Westminster προσέλαβεν ἀπὸ σήμερον ἡμέραν τοῦ ἀνοίγματος τοῦ κοινοβουλίου ὄψιν ζωηρὰς καὶ ἐκτάκτου κινήσεως ἐκ τῆς ἀφίξεως τῶν μελῶν τῆς βουλῆς τῶν κοινωτήτων.

Τὰ 40 μέλη τοῦ καθαροῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος ἀντιπροσωπεύοντα διάφορα ἐργατικά σωματεῖα καὶ τὸ ἀνεξάρτητον τμήμα τοῦ ἐργατικοῦ κόμματος, ἐξέλεξαν ὡς ἡγέτην τῶν ἐν τῇ βουλῇ ἑνα τῶν ἀρχαιοτέρων αὐτῶν ἀρχηγῶν, τὸν κ. Keir-Hardie, ἀπεφάσισαν δὲ νὰ ταχθῶσιν εἰς τὸ πλευρὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Μεγάλη διαδήλωσις ἐργατῶν περιλαμβάνουσα χιλιάδας ἀνθρώπων ἔλαβεν χώραν χθές. Μὲ μουσικὴν ἐπικεφαλῆς καὶ παρακολουθουμένη ἀπὸ ἐπίπλους ἀστυφύλακας διηυθύνθη ἀπὸ τὴν παραλίαν τοῦ Ταμέσεως εἰς τὸ Hyd Park, ἔνθα ἤχον ἀνεγερθῆ τρία βήματα διὰ τοὺς ῥήτορας. Οἱ διαδηλωταὶ ἔφερον σημαίας μετὰ διαφόρους ἐπιγραφὰς ὡς τὰς ἐξῆς: « Ἀπαιτοῦμεν τὸ δικαίωμα ἐν τῇ ἐργασίᾳ », « Θέλομεν ἐργασίαν καὶ ὄχι ἐλεημοσύνην » κλπ.

Μετὰ τοὺς ἀπαγγελθέντας λόγους ἐψηφίσθησαν ἀποφάσεις ἀπαιτοῦσαι νὰ ληφθῇ μέρος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καὶ εὐρυτέρᾳ νομοθεσίᾳ ὑπὲρ τῆς ἐργασίας καὶ τῶν ἀνεργῶν.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Εἴμεθα μεθυσμένοι ἀπὸ χαρὰν καὶ ζητωκραυγάζομεν στεντορευῶς « ζήτω ὁ Σοσιαλισμὸς » « ζήτω ἡ ἐρυθρὰ Σημαία » ἥτις θὰ προπορευθῇ καθ' ἡν ἡμέραν θὰ κηρυμνίζονται τὰ ἀνάκτορα ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπὶ τόσους αἰῶνας σφυρηλατοῦνται αἱ ἀλύτσεις δι' ὧν δεσμεύονται οἱ Λαοὶ καὶ σφύγγονται αἱ ἐργατικαὶ τάξεις.

— Ζήτωσαν οἱ ἀρειμάνιοι σκαπανεῖς τῆς ἐλευθερίας, ἀδελφότητος, ἰσότητος οἵτινες μετὰ τὸ κοινωνικὸν Ἐθαγγέλιον εἰς τὴν μίαν χεῖρα καὶ μετὰ τὴν χειρουργικὴν μάχαιραν εἰς τὴν ἄλλην θὰ καθαρῶσι τὰς πνευματικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀνάσθας ἀπὸ τὰς ἀνθρωπίνους Κοινωνίας ἵνα ἐνηγκάλισμένη καὶ χαρούμενη ἡ ἀνθρωπότης βαδίσῃ εἰς τὰς Παγκοσμίους στοὰς τῆς ἀδελφότητος αἵτινες θὰ οἰκοδομηθῶσιν στερεαί καὶ αἰώναι ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῶν Βασιλικῶν μεγάρων, τῶν ἀνθρωποκτόνων στρατώνων, καὶ τῶν καρδιοκτόνων Παντοπωλείων τοῦ Κλήρου!

Χαίρει ὁ Νέος Χριστὸς τῆς ἀθωπότητος! ἐξείκητι

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

σας από την Βηθλεέμ και εσταμάτησες εις τὸν Γολγοθά, ἀνέζησας εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ βαδίζεις ὡς παμείγιστος Κολοσσὸς ἑκατομμυριοχειρ ἀπλώνων τὰς παμειγίτους πολάμας Σου ἐφ' ὄλου τοῦ Πλανήτου.

Χαίρεις, ὦ ἀθάνατε Σωτῆρα τῆς ἀνθρωπότητος! ἡ καρδία μου μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς σοῦ ἔπεμπε ἀσπατμόν πλήρη ἐλπίδος ἐφ' ὅσον Σὲ ἤκουε θριαμβεύοντα εἰς τὴν Εὐρώπην, τὴν Ἀφρικὴν, τὴν Ἀμερικὴν, τὴν Ἀσίαν! Νῦν ὅτε ἤρχισες νὰ καταλαυβάνης καὶ κυριεύης καὶ τὴν γλυκιά μας Μάνα τὴν μεγάλην Ἑλλάδα μας μωρώνων τὸν γαλάζιον οὐρανόν τῆς καὶ τὸ καταπράσινον καὶ ἡρωϊκὸν ἔδαφός τῆς μετὰ τὰ μεθυστικά ἀρώματά Σου, νῦν ὅτε ὁ Τῦπος τῆς Πρωτεύουσῆς, προπορευομένης τῆς «Ἀστραπῆς» καὶ τοῦ εὐγενοῦς Φαρδούλη, ἀνέλαβε νὰ μεταδώσῃ καὶ διδάξῃ τὸ θεῖον Σου Εὐαγγέλιον καὶ ἐνσταλάξῃ τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ θάρρος εἰς τοὺς Ἑργάτας καὶ τὸν Λαόν, νῦν λέγω ἔξαλλος, μανιώδης ἐκ χαρᾶς Σοὶ παραδίδω ὅλην τὴν καρδίαν μου καὶ τὸ αἷμα μου καὶ τὰ ὀστέα μου ἵνα τὰ μεταχειρισθῆς πανταχοῦ καὶ πάντοτε ὑπὲρ τῆς Παγκοσμίου Ἀγάπης ὑπὲρ τῆς Κοινωνικῆς Ἐπαναστάσεως.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΑΝΤΥΠΑΣ.

Ἡ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

Τὰ ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα ἤρμοζε κάλλιον νὰ ὀνομασθῶσιν Χελωνοδρομεῖα, μόνον χελῶναι δύνανται νὰ βαδίζωσι τόσον γοργῶς ὅσον ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία. Εἰς τὴν κατακαυμένη Πύλαρον τόση εἶνε ἡ ταχύτης ὡσεὶ διὰ νὰ φθάσῃ τοῦ χρόνου ἡ ἐπιστολή σου ἢ ἡ ἐφημερίδα σου, πρέπει τοῦλάχιστον νὰ ταχυδρομηθῆς ἐπέρσει—ὡς μοῦ ἔλεγε ὁ διευθύνων ἐκεῖ τὸ τηλεγραφεῖον καὶ ταχυδρομεῖον, τὰ γράμματα θὰ διέλθουν ἐκ Σάμης ὅπου θὰ μείνουν 5-7-9 κτλ. ἡμέρας διὰ νὰ ἀπολυμανθῶσιν ἀπὸ τὴν υπερβολικὴν φροντίδα τῆς ἐν Ἀργοστολίῳ ὑπηρεσίας, μεθ' ὃ φθάνοντα εἰς Πύλαρον θὰ μείνωσιν καμμιὰ εἰκοσαριά ἡμέρας εἰς τὸ καφφενεῖον ἢ τὸ γασάπικο ἢ τὸ τυροπωλεῖον ἢ τὸ ἰχθυοπωλεῖον τοῦ κύριου διανομέα ὅστις ἐπὶ τέλους σοῦ παραδίδει τὰς ἐφημερίδας ἢ τὰ γράμματα εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα χάριν εὐκολίας! ὅστις πάλιν θηλυκῶναι μέσα τῆς σαρδέλες τοῦ ἢ τὰ τσαρούχιά του ἢ ἐπὶ τέλους τὰ ρίπτει εἰς τὸ πρῶτο αὐλάκι ποῦ τύχῃ ἐμπρός του:

Οὕτως διηγούντο ὅτι προχθὲς εὗρον ἐπιστολάς περιηγουμένας τοὺς λορίσκους τῆς Πυλαρίου κοιλάδος καὶ ἐφημερίδας ἀδιανεμήτους ὡγουμένας ἐπὶ τῶν πετρύγων καπνιστῶν καὶ βακαλῶν τεταρχειυμένων καὶ λιπασμένων μετὰ τὴν ἀξυτῆτα τῆς προνοητικότητος καὶ μερίμνης τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγραφεῖων — κ. Διευθυντὰ δὲν κάμνεις ἕνα μπάνιο παρὰ τὰ διαυγῆ ὕδατα τῆς Ντουγάνας πρὶν σὲ Μπανιάρω ἐγὼ στὰ δαιμονισμένα ὕδατα τῆς «Ἀναστάσεως»; ἄς ἰδῶμεν.

Ἀργοστολίον 6 Φεβρουαρίου 1906.

Ἀξιότιμε κ. Μ. Σ. Ἀντύπα.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 44 τῆς 4 ἱσταμένου φύλλον τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος «Ἀνάστασις» ἀνέγνωσα τὴν ἐπιστολὴν ὑμῶν τὴν ἀφορῶσαν τὰ ἰδρυθασάμενα ἔργα ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Π. Α. Βαλλιάνου, ὅς κἀμῶν δὲ γνωστὸν ὅτι οὐδεμίαν ἐξουσιοδότησιν ἐλάβομεν πρὸς σχηματισμὸν ἐπιτροπῶν, ἀλλὰ μᾶς λέγουν νὰ κτασθῆσῶμεν γνωστὸν ὅπως σχηματισθῶν αἱ ἀρμόδιαι ἐπιτροπαὶ καὶ ὑπεύθυνοι τῶν διαφόρων ἔργων καὶ μετὰ τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν νὰ τοὺς δώσωμεν τὸ ταχύτερον τοὺς τίτλους καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως.

ΠΛΑΤΩΝ ΒΕΓΙΑΣ.

Σημ. Ὁ Λαὸς ἔχων ἀποδείξει περὶ τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων τοῦ κ. Βεγία καὶ τοῦ κ. Χ. Βαλλιάνου κτλ. καὶ ὑπολογίζων εἰς τὴν προθυμίαν μεθ' ἧς οὗτοι πάντοτε ἐθυσίασαν ὑπὲρ παντὸς κελοῦ, ὁσθὼς ποιῶν ἔγραψε τὴν ἐπιστολὴν τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 44 φύλλον τῆς «Ἀναστάσεως» παρακαλῶν τούτους ὅπως ἀσκήσωσιν ἄγρυπνον ἐπίβλεψιν καὶ ἐνέργειαν ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν τῶν μελλουσῶν ἐπιτροπῶν ἵνα ὁ σκοπὸς καὶ τοῦ ἀειμνήστου Π. Βαλλιάνου μὴ προσκόψῃ καὶ οἱ καρποὶ τῶν ἔργων μὴ κτακτραγωθῶσιν καὶ διασκορπισθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀσώτων υἱῶν τῶν περιμενόντων, ὡς πάντοτε, τοιαύτας περιστάσεις πρὸς ἐπίδειξιν καὶ ἐνθουλάκωσιν. Ἐπομένως ἡ ἐπιστολή συνετάχθη ἐν γνώσει ὅτι οὕτε ὑποχρέωσις οὕτε ἐξουσιοδότησις ὑπάραξει.

Ἐκ τῆς «Νέας Ἡμέρας».

ΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΑΙ

«Ἡ Ἀγγλία δὲν δύναται ἀκόμη νὰ συνέλθῃ ἐκ τῆς ἐκπλήξεως εἰς ἣν ἐβύθισεν αὐτὴν ἡ ἐκβασίς τῶν γενικῶν ἐκλογῶν. Ἄντι τῶν τετρακοσίων συντηρητικῶν καὶ ἐνωτικῶν οἵτινες πρὸ ἐξαετίας ἐστάλησαν ὑπὸ τῶν ἐκλογέων εἰς τὴν Βουλὴν τῶν κοινοτήτων, ἀπεσάλησαν τὴν φροῶν ταύτην μόνον ἑκατὸν καὶ πενήτηντα πέντε οἱ φιλελεύθεροι ἐμφανίζονται διπλάσιοι τῶν ὄσων εἶχαν ἀποστείλῃ αἱ προηγούμεναι ἐκλογαὶ καὶ πλειοψηφοῦσι κατὰ ἑκατὸν ψήφους ὄλων τῶν λοιπῶν κομμάτων ἠνωμένων· τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐπιτυχίας ἀπεκόμισαν τὰ ἐργατικά κόμματα (Σοσιαλισταὶ) ἅτινα νῦν θὰ παρατάξωσι δύναμιν ἐξ ἐξήκοντα Βουλευτῶν! . . .»

Σημ. Τί λέγουν διὰ τὰ ἀνωτέρω οἱ κ. κ. πεπαιδευμένοι καὶ ἰσχυροὶ τοῦ τόπου μας; εἶνε ἀληθῆ αὐτὰ ἢ γράφει οὐτοπίας ἢ «Νέα Ἡμέρα»; καὶ ἂν εἶνε ἀληθεῖς οἱ θρίαμβοι τῶν ἐργατῶν καὶ σοσιαλιστῶν εἰς ὄλον τὸν Κόσμον καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ἀκόμη ὅπου θριαμβεύει δὲ πρὸς τὸν Κόσμον καὶ ἐν πνεύματι τότε πῶς ἐξηγεῖται ἡ ἰδικὴ τῶν ἐπιμονῆ τοῦ νὰ θέλωσι νὰ παραδεχθῶμεν ἐδῶ κατω ὅτι ἐκείνον τὸ ὅπου οἱ μεγαλείτεροι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου καὶ ὄλος ὁ πεπαιδυσμένος κόσμος παραδέχονται ὡς ὀρθόν, ὅτι λέγομεν τοῦτο διὰ μὴ

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

νον τούς Ἕλληνας καὶ δὴ τούς Κερκλληνας πρέπει νὰ νομίζεται οὐ τοπία;

Σεὶς δὲ Ἐργάται, Σὺ Λαεὶ ὅστις ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον μογθεὶς καὶ στερεῖσαι καὶ δουλεύεις διὰ τὸν πλουτισμὸν καὶ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων τούτων οἱ ὅποιοι ἀντὶ νὰ Σοὶ λέγωσι τὴν ἀλήθειαν κηκχὴν καὶ ἀντὶ νὰ Σε παρακινῶσιν ὅπως καὶ Σὺ βλάβης περκαλλήως τῶν ἄλλων Λαῶν καὶ γευθῆς καὶ Σὺ τὴν γλυκύτητα τῶν καρπῶν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ οικονομικῆς εὐρωστίας, οὗτοι ἀπενκντίας ζητοῦσιν ἐμμετλεούμενοι τὴν δυστυχίαν Σου καὶ τὴν ἀγνοίαν Σου, νὰ Σοῦ ἀποσκοτίωσιν τὴν διάνοιαν καὶ νὰ Σοὶ παραστήσωσιν ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ καλλιτερεύσῃ ἡ τύχη διότι τὸ κισμέτι σου τὸ ἔχει γραμμμένο νὰ πεινᾷς καὶ γυμνητεύῃς καὶ νὰ ἀποκλύπτῃσαι πρὸ τῶν ἀρχόντων καὶ κυρίων Σου αἰωνίως, Σεὶς, λέγω Λαεὶ καὶ Ἐργάται, δὲν νομίζετε ὅτι ἦλθεν ὁ καιρὸς νὰ ἐγερθῆτε ὀλίγον καὶ ἀποῦ τριψετε τοὺς νυσταλέους ὀφθαλμούς νὰ παρατηρήσῃτε κατὰμουτρα τοὺς τυράννους τούτους ὅτινες Σὰς θέλωσι, πρὸς Ἰδιδιον ὄφελος, νὰ ἔρηται αἰωνίως ἐντὸς τῆς πείνας καὶ ἀμαθείας καὶ νὰ τοὺς εἴπητε μὲ τὸν γρόνθον προτεταμμένον ὅτι ἐβαρύνθητε τὴν ἀθλίαν αὐτὴν ζωὴν καὶ ὅτι ἐὰν τῶνκι, προωρισμένον διὰ Σὰς, εἶνε νὰ ἀποθνήσκῃτε καὶ νὰ περιρονησῃθε καθ' ἡμέραν, τότε εἶνε προτιμώτερον νὰ ἀποθνήσῃτε ἀπαῖς καὶ διὰ μιᾶς σύροντες μαζὺ Σὰς καὶ ὅλους τούτους τοὺς σκληροὺς καὶ ἐγωῖστας δημίους Σὰς;

Θὰ τὸ πράξῃτε Ἐργάται, θὰ ἐνοήσῃς Λαεὶ τὴν ἀνωτέρω ἀλήθειαν καὶ εἰς τὰς παρούσας ἐκλογὰς θὰ ἀρχίσῃς ἄραγε τὸ πρῶτον βῆμα ἐκλέγων Ἀντιπροσώπους καὶ Νομοθέτας ἐκ τῶν σπλάγγων Σου καταγομένων καὶ διὰ Σε καὶ τὰ Σὰ συμφέροντα προωρισμένων νὰ ἐργαθῶσιν καὶ νὰ ἀποθάνωσιν θυσιάζοντες ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῶν δικαιωμάτων Σου τὴν ἰδίαν ἑαυτῶν ψυχὴν;

Θὰ μιμηθῆς τοὺς Γάλλους, τοὺς Ἰταλοὺς, τοὺς Γερμανοὺς, τοὺς Ἀγγλοὺς ἀδελφούς Σου ὅτινες μὲ τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας τῶν Ἐργατικῶν τάξεων βαδίζουσι ταχεῖς ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν Σου δεικνύοντες τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν ὀρεῖσαι νὰ βαδίσης κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελλόντων ἀντιπροσώπων Σου οἱ ὅποιοι ἐὰν μὲν εἰσὶν οἱ ἦσαν μέχρι τούδε θὰ Σε καταπρέψωσιν τελείως καὶ θὰ Σοῦ μεταβάλλωσι τὴν ἱστορίαν, τὸ μέλλον καὶ τὴν συνειδήσιν Σου εἰς ὄζοντα κούρβλια, ἐὰν ὅμως εἰσὶν ἄνδρες ἔχοντες ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ἀναγεγραμμένην τὴν «δράσιν ὑπὲρ τῶν κοινῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀπαίτησιν τῶν δικαιωμάτων Σου καὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν εὐρυτέρας δράσεως ἀρροῦσης τὴν παγκόσμιον εἰρήνην καὶ τὸ παγκόσμιον ἐργατικὸν δικαίωμα» τότε ἔσο βέβαιος ὅτι καὶ Σὺ καὶ ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ βραδύθῃς νὰ θερμανθῆς μέσα εἰς τὰς λαμπρὰς ἀκτίνας νέου Ἡλίου εὐτυχίας καὶ ἀρετῆς.

Ο ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

Δεσπότη τὸ παρακάνεις καὶ γὰρ νὰ εὐρωμαι λογαριασμοὶ πρέπει νὰ ἀφῆσωμε ταῖς θερησκευτικὰς νότας στὴν ἀκρὴ καὶ νὰ πράξωμεν ὅτι λέγουν αἱ λογικὲς νότες καὶ μάλιστα ἀνθέλης ὅτι λέγουν αἱ Γαλλικαί:

Ἰηλ: Πρὸ τίνος χρόνου ἦλθε ἓνας πτωχὸς πτωχότατος εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν καὶ ἐζήτησε μίαν ἀδειαν γὰρ νὰ πικντρέψῃ τὴν κέρην του, λοιπὸν ἀπὸ τὴν κεφαλικὴν φορολογίαν ποῦ πληρώνουν οἱ χριστιανοὶ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Κλήρου ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ! καὶ τῶν Ἀποστόλων, οἱ ὅποιοι ἐπίσης Σὺν τοὺς Δεσποτάδες ἐκρεμοῖσανε διαμυκνένιους Σταυροὺς καὶ ἐφοροῦσανε μεταξωτὰ ἄσσα κατοικοῦντες εἰς Μέγαρα καὶ ὄχρουμενοι ἐπὶ δόφρων, τοῦ ἔλιπεν λέγω ἀπὸ τὸ χαρᾶτσι αὐτὸ μία δραχμὴ καὶ μολονότι ἐφαίνετο ἡ πτωχεία του καὶ ἡ ἐλεεινότης του καὶ μολονότι τίς εἶδεν εἰς ποίας θυσίας καὶ περιφρονήσεις ὑπεβλήθη διὰ νὰ οικονομῆσῃ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν, ἐντούτοις οὔτε αἱ παρακλήσεις οὔτε ἡ θέσις του Σὰς συνεκίνησαν ἀλλὰ τὸν ἐξεδιώξατε κακὴν κηκῶς, ὅτε δὲ ἐπανῆλθεν κηκίζων τὸ χαρᾶτσι τὸν ἐλυπήθη ὁ Παπὰ Νικόλας ὅστις φαίνεται δὲν ἔγινε ἀκόμη τέλειος παπᾶς ὅπως κάμη διαζύγιον μὲ τὴν φιλοανθρωπίαν καὶ τοῦ ἐχάρισε τὴν δραχμὴν.

Ἄλλὰ ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως ὑπάρχουν καὶ ἄλλα νέφη τὰ ὅποια ὡς φαίνεται νομίζει ἡ Σεβασμιωτάτη Ἐπισκοπὴ ὅτι μένουσι κεκρυμμένα καὶ ἀφανῆ καὶ ἄτινα παρ' ἐλπίδα εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίδορσιν τῶν λαϊκῶν ὀφθαλμῶν ὅτινες μετ' ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως καὶ βλέπουσι καὶ τὰ ὑπολογίζουσι.

Λοιπὸν ἐκν ἡ κατὰστασις αὐτὴ διαρκέση καὶ ἡμεῖς πεισθώμεν ἐντελῶς ὅτι τὸ ἔργον τοῦ Κλήρου καὶ τῶν Ἀρχιερῶν του κατήνησε κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα νὰ εἶνε ἡ σκληρότης καὶ ἀργυρολογία ἐν ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ πλήρης δὲ ἀμεριμνησία διὰ τὴν ἠθικὴν ἀνάπτυξιν ἐκείνων διὰ τοὺς ὁποίους, ὁ ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου τρώγετε καὶ πίνετε, ἐσταυρώθη, τότε ἀπαραίτητον ὁ Λαὸς τῆς Κερκλληνίας νὰ συνέλθῃ εἰς ὄρισμένον τόπον καὶ χρόνον καὶ συντάσσων τὴν ἀναγκαῖαν αἴτησιν του καὶ διαμαρτυρησὶν τ.υ εἰς τὴν Ἱερὴν Σύνοδον νὰ ζητήσῃ τὴν συμφώνως τῇ Θερησκευτικῇ καὶ Πολιτικῇ Νόμῳ δράσιν καὶ μέριμναν καὶ διδασκαλίαν ἐκ μέρους τῶν ὑπευθύνων καὶ ἀρμοδίων.

Πρὸς τὸ παρὸν ταῦτα.

ΔΑΪΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὴν οἰκίαν «Καπετὰν Παύλου» ἐναντὶ «Περασοῖας» — Ομιλία ἀφῆριον Κυριακὴν 6 μ. μ. «Περὶ τῆς Πολιτικῆς Κατάστασεως».

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ